

EHO

回
向

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME V.Z.W.
Zittaart 21 - 2419 Lille (België)

NR 27

SEPTEMBER 1984

DE Z O M E R I S V O O R B I J

En we hopen alweer op een nieuwe lente... Zo gaat ons leven verder, wntelend van lente naar herfst, van geboorte naar dood, van lijden naar vreugde, van onwetendheid naar bezinning en verlichting.

We zien hoe de seizoenen en de levens opkomen en vergaan. Niets blijft, niets "is". Enkel een worden en een ontworden.

In de tuinen en weiden verwelken reeds de bloemen. In de ochtendmist schitteren herfstdraden. De noteboom en de kerselaar verliezen hun verbruinde blaren. Droef? Is zó het ganse leven niet? En toch: hoe mooi, hoe waardevol! Allicht kan de vergankelijkheid der dingen sommigen tot weemoed voeren of zelfs tot een vruchteloos romantisch betranen van ons bestaan.

Dergelijke sentimentaliteit is niets voor de volgeling van de Boeddha: juist dat vallende blad, die gebroken bloem wijst hem de grootsheid van de verwachting, de zekerheid van

de verlichting, van de Geboorte in het Reine Land. Het ganse jaar door is de natuur hem de duidelijkste illustratie van de Leer. Elk moment van het bestaan is hem een moment van onder-richt en beleving. Alles in de natuur (en tot spijt van wie 't benijdt : ook de menselijke maatschappij is onderdeel van die natuur) verwoordt ons de lering van de Boeddha : hoe alles ontstaat en dus ook vergaat, hoe geheel dit bestaan door de onvermijdelijkheid van het lijden getekend is, maar tevens hoe geheel dit lijdensbestaan ook ontwaken en verlichting inhoudt. Of, zoals Nāgārjuna het uitdrukte : hoe heel samsāra meteen tevens nirvāna is.

De Boeddha leert ons immers hoe uit lijden vreugde wordt. Geen luid lachen of gillen, geen gulzig gejuich. Juist dat stille vertrouwen in Amida's onmetelijke wijsheid-en-mededogen, dat stilletjesaan alle gebaren van je dagelijkse levens kleurt en doortintelt.

Ook voor Shitoku was deze zomer een gelukkige ervaring van rijkdom en vreugde. Na de vooruitzichten op de "nieuwe" grotere Jikō-ji, na het vervullen van alle nodige juridische stappen hiervoor, mocht hij een lange zomerreis ondernemen waarop hij meer dan eens direct Amida's werking ontmoeten mocht. Eerst in Chicago, waar hij intense dagen van vruchtbare contacten beleefde. Dan naar het (echt !) paradijselijke Hawaii, zonder hula-hula meisjes en zonder Waikiki toeristen, maar met de talrijke diepvrome Boeddhistische gemeenschappen waar hij op vier eilanden te gast was.

Dan : derde schakel in deze zomerreis terug in Europa, op de derde internationale conferentie van de Europese Shingemeenschappen te Genève, met de doorluchtige maar tevens vaderlijke aanwezigheid van Honganji's Ere-Hoofdabt Kosho Ohtani. Om daarna de rondrit te besluiten met een kort bezoek aan onze Boeddhistische vrienden te Warschau, waar ondanks

het grauwe van de levensomstandigheden, het onthaal steeds zo warm is.

Door dit alles kan Shitoku enkel met diepe dankbaarheid op de voorbije zomer terugblikken. Namu Amida Butsu.

Daarom ook kijkt hij met stille vreugde in het hart (shin-gyō) naar de herfstdraden, naar de rijpende vruchten en naar de verwelkende bloemen. Hoe mooi ook het Hawaïaanse landschap was --- het was niet het Reine Land. Of beter : het Reine Land is niet enkel daar. Amida's licht tovert elke landstreek om tot het ware Reine Land... als enkel maar onze ogen ego-loos genoeg zijn...

Hoe graag toch zou Shitoku dit alles willem mede-delen met allen ! Helaas, dat ligt buiten zijn bereik : welke woorden zou hij ooit kunnen vinden om dit "shin-gyō", dit vreugde-gemoed, verstaanbaar uit te drukken ? Zeker wanneer dit gemoed helemaal niet het zijn-eigene is, maar enkel toekomt aan Amida's Geloofte-Kracht, die diepnatuurlijke werkzaamheid van het alles-omvattende Boeddhaschap.

En wanneer Shitoku, nog moe en verward van al dat vliegen en praten en luisteren, stilletjes in de zachte nazomerzon te peinzen zit over de nabije herfst die zich in de velden al aftekent en over de winter met al zijn schoon- en narigheden, - dan kan hij enkel een stamelend woord van nederigheid en dankbaarheid uiten.

Maar wat een verrassing : dat woord is niets anders dan Boeddha's Naam : Namu Amida Butsu.

ZENMON KŌSHŌ ŌHTANI

*Deze lering werd door de Zenmon in 't
Frans gegeven op zondag 19 augustus,
aan de deelnemers van de 3de Europese
Shinshu Conferentie te Genève.*

Mevrouwen, Mijne Heren,

Terug te Genève na een afwezigheid van twee jaar, is het mij een grote vreugde de Derde Conferentie van de Europese Jōdo-Shinshū Gemeenschappen bij te wonen, welke gehouden wordt hier in Shingyō-ji. Ik ben erg dankbaar voor de gelegenheid die mij geboden wordt U te spreken over Jōdo-Shinshū.

Ditmaal zou ik U graag onderhouden over "Namo Amida Butsu", waarvan de betekenis absoluut essentieel is in Jōdo-Shinshū.

De uitdrukking "Namo Amida Butsu" is wat wij gewoonlijk de "myōgō" noemen, dit is Boeddha's Naam : Jōdo-Shinshū is immers de heilsleer die voert tot bevrijding door diep vertrouwen in deze Naam en door de huldiging ervan.

Onder de 48 geloften van Amida Buddha, uiteengezet in de "Grote Leerrede van het Oneindige Leven", luidt de 17de Gelofte aldus :

" De Boeddha's in de tien richtingen zullen mijn Naam prijzen. Moest dit
" niet zo zijn, dan zal ik de volkomen verlichting niet verwezenlijken. "

Het bewijs dat deze 17de Gelofte vervuld werd, is dat Shākyamuni Buddha in India verschenen is en er de Drievoudige Sūtra van het Reine Land verkondigd heeft, beginnend met de Grote Leerrede van het Oneindige Leven.

Bovendien houdt de 18de Gelofte deze boodschap in :

" De wezens in de tien richtingen die in mij hun volle vertrouwen stellen,
" die met een vreugde-gemoed verlangen in mijn Rein Land geboren te
" worden en mijn Naam prijzen, zij zullen noodzakelijk gebracht worden

" tot geboorte in mijn Rein Land. Moest dit niet zo zijn, dan zal ik de vol-
" komen verlichting niet verwezenlijken. "

Om duidelijk te stellen dat deze 18de Gelofte de belangrijkste Gelofte van Tathāgata Amida is met het doel alle wezens te bevrijden, noemde de Wijze Man Shinran deze de "Voortijdelijke Gelofte" (hongan). Bij het beschouwen van de verschillende methodes waardoor de wezens in het Reine Land geboren worden, meende hij dat het hier gaat om de belangrijkste gelofte waarin het huldigen van de Naam uitverkoren wordt als zijnde de beste van alle methodes; daarom noemde hij deze gelofte dan ook de "Uitverkoren Voortijdelijke Gelofte" (senjaku hongan).

Door het aanbieden van zijn Naam, bevrijdt Amida Buddha de wezens; om het anders uit te drukken : wij worden bevrijd door het horen van zijn Naam, door er vertrouwen in te stellen en door de vreugde die we ervaren bij het uitspreken van de Nembutsu.

Maar waardoor is het dat de Nembutsu de andere methodes overtreft ?

Men kan in dit verband de volgende drie punten naar voren brengen :

- één : deze methode bevrijdt alle wezens zonder onderscheid;
- twee : ze leidt tot de volkomen verwezenlijking (satori);
- drie : het is de snelste weg naar de bevrijding.

Eerste punt : bevrijding voor alle wezens.

Moest deze methode enkel bevrijding inhouden voor diegenen die uitblinken in wijsheid, dan zouden de onwetenden nooit kunnen bevrijd worden. Bovendien, zou ze enkel diegenen kunnen bevrijden die tot volmaakte heilspraktijken in staat zijn, dan zouden de onbekwamen evenmin kunnen bevrijd worden. Echter : zij die uitblinken in wijsheid en zij die de volmaakte heilspraktijken aankunnen, zij zijn uiterst zeldzaam. Bijgevolg zouden de meerderheid van alle wezens nooit bevrijd kunnen worden. Het is echter de Diepe Bedoeling van Amida Buddha alle wezens zonder onderscheid te bevrijden, en in het bijzonder alle wezens die in nood en wanhoop zijn.

In de Leerrede van de Beschouwing van het Oneindige Leven wordt gezegd :

" Boeddha's hart is het grote mededogen."

In zijn "Shōzōmatsu-wasan" (Japanse Strofen over de Verworden Tijden), bezingt de Wijze Man Shinran het volgende :

" Beschouwt men hoe de Tathāgata zijn geloften aflegde,
" in plaats van de wezens over te laten aan hun lijdenslot,
" gaf hij voorrang aan de overdracht van zijn verdiensten,
" om het grote mededogen te vervullen. "

Indien er enige bijkomende voorwaarde te vervullen viel voor de wezens met het oog op hun bevrijding, dan zouden er heel wat zijn die dergelijke voorwaarde nooit zouden kunnen vervullen; deze wezens zouden dan falen en de bevrijding zou hun ontgaan.

Maar met het inzicht dat geen enkel wezen zijn bevrijding zou ontgaan en dat alle wezens gelijkelijk zouden bevrijd worden, is er vanwege de lijdende wezens geen enkele bijkomende voorwaarde te vervullen : het is immers niets anders dan de bevrijding enkel door de verdiensten van de Boeddha. Aldus is de methode van bevrijding door de gave van de Naam.

Ten tweede : deze methode leidt naar de volkomen verwezenlijking (satori).

Amida's Reine Land, dat is de wereld van het onovertrefbare nirvāna, die men ook "Wereld van Geluk en Vrede" of "Land van het Oneindige Licht" noemt. Door er geboren te worden, verwezenlijken gewone wezens zoals wij de volkomen verlichting.

Een menselijk wezen kan een volmaakte heilspraktijk op zich nemen of de talrijke wortels van verdiensten uitplanten binnenin de begrenzingen van zijn Inspanningen. Maar de menselijke vermogens zijn beperkt en het zal de mens daardoor onmogelijk zijn het zuiver goede te beoefenen tot op het punt dat hij volkomen los is

van bindingen aan begeertes, haat en onwetendheid. Wortels van het heilzame welke begrenzingen hebben, blijven bevlekte wortels en kunnen daardoor niet leiden tot de wereld van reinheid die geen begrenzingen en geen bevlekkingen heeft. Men kan die begrenzingloze, ware wereld van reinheid niet bereiken zonder een oorzaak die zèlf volkomen rein, waar en zonder begrenzingen is.

De Naam "Namo Amida Butsu" staat voor de ware, reine, begrenzingloze verdiensten die Amida Buddha verwezenlijkt heeft om ze ons aan te bieden. Het is enkel door de gave van zijn Naam dat we tot de volmaakte verwezenlijking kunnen komen door geboren te worden in Amida Buddha's Reine Land.

In de Amida Sūtra lezen we :

" Het is onmogelijk in dat koninkrijk geboren te worden door de voorwaarden van geringe wortels van goed en verdiensten."

De uitdrukking "door de voorwaarden van geringe wortels van goed en verdiensten" verwijst naar de wortels van het heilzame op het beperkte niveau mogelijk voor de menselijke heilsp praktijk. Hoe hoog ook het niveau van zijn capaciteiten kan liggen en welke ook de intensiteit van zijn heilsp praktijken moge zijn, diegene die zich inspant om dergelijke wortels van het heilzame te verzamelen, hij blijft toch in de onmogelijkheid in Amida's Reine Land geboren te worden. Voor ons, die toch maar gewone wezens zijn, is het enkel door de kracht van de Naam dat we ooit in het Ware Reine Land kunnen geboren worden.

Dit wordt door de Wijze Man Shinran geprezen in zijn "Jōdo-wasan" (Japanse Strofen over het Reine Land) :

" De Tathāgata's, talrijk als de zandkorrels van de Ganges
" betreuren het tekort aan heilzaam goed in de tienduizend praktijken.
" Maar het diepe vertrouwen in de onvatbare Naam,
" allen prijzen zij het, uitsluitend. "

Bovendien zegt hij in zijn "Kosō-wasan" (Japanse Strofen over de Patriarchen) :

" Vermits het land van beloning, gevestigd door de kracht van zijn Naam,

" niet bereikt kan worden door praktijken en wensen van de eigen kracht,
" schepen alle heiligen van het Kleine en Grote Voertuig in
" op de universele gelofte van de Tathāgata.
" Hoe uitstekend deze mensen ook zijn, met menselijke vermogens
" blijft het hun onmogelijk de volkomen verlichting te verwezenlijken.
" Door in diep vertrouwen de Naam te ontvangen, is het mogelijk in
" Amida's Reine Land geboren te worden
" en dezelfde verlichting als de Boeddha zelf te verwezenlijken. "

Ten derde : het is de snelste methode ter bevrijding.

In dit opzicht, kan men de volgende twee levensfasen beschouwen. Enerzijds, wanneer het leven in zijn menselijk aspect uitgeput is, valt ons geboorte in het Reine Land ten deel en worden we Boeddha waarvan licht en leven oneindig zijn zoals voor Amida Buddha. Anderzijds worden we door Amida Buddha's licht omvat net zoals we zijn, als doodgewone wezens en worden we "niet-terugvallers van de precies omschreven groep".

Wanneer het menselijke leven uitgeput is, valt ons de geboorte in het Reine Land ten deel en worden we Boeddha : dat is toch wel de snelste en meest doeltreffende wijze om Boeddha te worden. In het algemene Boeddhisme wordt meestal verondersteld dat men gedurende een zo goed als onbegrensde periode de heilspraktijken dient te vervullen om Boeddha te worden. Er bestaat weliswaar in het Grote Voertuig van het Boeddhisme de lering "Boeddha te worden met dit eigene lichaam", die voorhoudt dat men direct, met behoud van dit vleeselijke lichaam, Boeddha kan worden. Dit is evenwel slechts een doctrine die in werkelijkheid niet verwezenlijkbaar is. Volgens de verklaringen van de sūtra's zal zelfs Bodhisattva Maitreya, dit toch op de hoogste trap van het Bodhisattvaschap staat en van wie gezegd wordt dat hij na Shākyamuni de volgende Boeddha zal zijn, dit enkel kunnen verwezenlijken na verloop van vijf miljard zeshonderdzeventig miljoen jaren ! Het is dus niet zonder reden dat we kunnen stellen dat Jōdo-Shinshū inderdaad de snelste methode is om Boeddha te worden, vermits we door het in diep vertrouwen ontvangen van de Naam in het Reine Land geboren worden en dus Boeddha worden op het ogenblik zelf dat ons huidig karmisch bestaan ten einde loopt.

Anderzijds evenwel bekomen we reeds in dit leven en juist zoals we zijn, de verzekering te behoren tot de groep van de "niet-terugvallers" : dat is, in dit leven, de zekerheid dat we Boeddha zullen worden.

Vermits Amida Buddha ons bevrijdt zonder dat er sprake is van enig menselijk goed of kwaad, maar enkel door de gave van zijn Naam, is het zō dat zodra wij in diep vertrouwen zijn Naam ontvangen, wij onherroepelijk bestemd zijn voor het Boeddhaschap via de geboorte in het Reine Land. Zelfs de vraag of we bij onze dood wel zullen geboren worden in het Reine Land is dan overtoellig geworden.

In de "Jōdo-wasan" leest men volgende lofprijzing :

" Zij die het ware diepe vertrouwen bekomen hebben,
" treden terstond in de groep van de vast-verzekerden.
" Aangezien zij bij de onomkeerbaren horen,
" treden zij noodzakelijk in het bevrijdende nirvāna."

In het eerste hoofdstuk van Tannishō staat het volgende :

" Zodra de gedachte oprijst de Nembutsu te zeggen in de overtuiging dat
" we eindelijk in het Reine Land zullen geboren worden dankzij de onvat-
" bare gelofte van Amida Buddha, worden wij de weldaad deelachtig om-
" vat om nooit meer losgelaten te worden."

Wanneer wij in diep vertrouwen Amida Buddha's Voortijdelijke Gelofte ontvangen, net zoals we zijn : doodgewone wezens vol begeertes en driften, op datzelfde moment worden wij omvat in Amida's grenzeloze licht en worden wij "niet-terugvallers van de precies omschreven groep." Om deze reden bestaat er geen andere bevrijding die vlugger kan zijn.

Vatten we samen wat ik totnutoe gezegd heb, dan wordt duidelijk dat de bevrijding door Amida's Naam elk wezen ter wereld de mogelijkheid biedt de volkomen verlichting te verwezenlijken; bovendien is dit, vergeleken bij alle andere methodes, meteen ook de kostbare bevrijding die het snelst vervuld kan worden. Houdt men dit goed vóór ogen, dan kan men inderdaad stellen dat er geen lering is die meer eerbiedwaardig en uitstekend is dan deze.

Het is dan ook op deze wijze dat wij de eerbiedwaardige "Namo Amida Butsu" die uit onze mond te voorschijn komt, huidigen. Maar men dient goed te beseffen dat dit onzerzijds betekent : "Mijn toevlucht is Amida Buddha" of "Ik verlaat me op Amida Buddha" of "Ik laat alles over aan Amida Buddha".

De eerste twee verzen van Shinrans "Gedicht van de Nembutsu van het Diepe Vertrouwen" luiden :

" Mijn toevlucht is de Tathāgata van het Eindeloze Leven !

" Mijn toevlucht is het onvatbare Licht !"

De betekenis ervan is de weergave van het gevoel van toevlucht dat de Wijze Man Shinran zelf had ten opzichte van Amida Buddha.

Dit gezegd zijnde, dient men evenwel te onderlijnen dat dit gevoel van toevlucht in Amida Buddha zelf van Amida afkomstig is : de bron van onze toevlucht in Amida is niets anders dan de roep van Amida Buddha die ons zegt : "Kom tot mij als uw toevlucht !". Ook hier hebben we eens te meer te doen met een typisch kenmerk van de lering van de Ander-Kracht. In dit opzicht heeft de Wijze Man Shinran verklaard hoe "Namo Amida Butsu" de roep is van de Tathāgata die ons tot zich wenkt door te zeggen : "Neem uw toevlucht in Amida Buddha".

Een Jōdo-Shinshū geleerde heeft eens zijn dankbaarheid voor de Nembutsu van de Ander-Kracht uitgedrukt in een gedicht dat zegt :

" Ik huidig en ik hoor Namo Amida Butsu,

" Amida's roepen dat me opneemt."

Dat houdt in dat die ene Namo Amida Butsu enerzijds het roepen van de Boedha uitdrukt en anderzijds ons gevoel van toevlucht en dankbaarheid.

Dit wordt ook uitgedrukt in een ander gedicht :

" Namo Amida Butsu : één klank, twee betekenissen,

" Amida's roep en de liefdeskreet van zijn kinderen."

Om te besluiten, ziehier een verhaal dat ik kort geleden van een bekende vernam over de dood van een vriend van hem, een priester wiens leven geëld werd door de geest van "Namo Amida Butsu". Ik hoop dat dit verhaal het U mogelijk zal maken het wonder van het diepe vertrouwen beter te vatten. Ikzelf heb die priester nooit ontmoet en wat ik U vertel is afkomstig van een bekende van me; daardoor weet ik niet precies of alle details wel juist zijn, maar het verhaal als geheel dunkt me waarachtig.

Die vriend was hoofdpriester van een Jōdo-Shinshū tempel en zijn leeftijd was hetgeen men een hoge ouderdom noemt. Daar zijn gezondheid slechter werd, ging hij met zijn echtgenote naar een ziekenhuis voor een grondige diagnose. Bij het onderzoek ontdekte men een ziekte die te erg bleek om zo maar direct aan de zieke mee te delen. De arts nam daarom de echtgenote terzijde en zei haar dat haar man leed aan pancreaskanker en dat zijn dagen geteld waren. De oude vrouw was diep geschokt, maar om haar man te sparen, vertoonde zij een geruststellende glimlach toen ze weer bij hem kwam in de wachtzaal. Toen de oude priester de glimlach op het gezicht van zijn vrouw zag, riep hij uit: "Hou op met dat valsspelen!". De oude vrouw barstte daarop in tranen uit. Begrijpend waar het om ging, trok de priester naar het kantoor van de arts om hem de gehele waarheid te vragen. Aldus vernam hij de naam van zijn ziekte en zijn vermoedelijke levensduur van nog maar drie maanden.

Wat ik U eigenlijk wil vertellen, dat is vooral het latere gedrag van die oude priester. Hij ging onmiddellijk terug naar zijn tempel en schreef een brief naar elk lid van zijn tempelgemeenschap. In deze brief vermeldde hij de naam van zijn kwaal en zijn vermoedelijke levensduur. Hij vroeg hun ook zo mogelijk elke ochtend naar de tempel te komen om er te luisteren naar de preek die hij er zou houden zolang hij in leven was.

Op deze pathetische boodschap van hun hoofdpriester, begaven elke morgen zich de leden van de gemeenschap als ze het ook maar enigszins konden naar de tempel om er naar de preek te luisteren.

Toen de drie maanden bijna om waren en hij voelde dat zijn levensloop ten einde liep, sprak de hoofdpriester als volgt :

" Jullie hebben me zo lange tijd op zo vele manieren geholpen. Nu beveel ik jullie mijn tempel aan voor na mijn dood. Ik ben jullie ontzettend dankbaar. De lering van de Jōdo-Shinshū heeft me geleerd dat ik op 't einde van mijn lang leven in het Reine Land zal geboren worden; maar ondanks dat ben ik zelfs nu niet zo bekoord door dit vooruitzicht van de dood en ik zou nog graag een dag langer leven. En toch : zie wat een wonderbare lering onze Jōdo-Shinshū toch is : zelfs een Nembutsu-volgeling met zo'n beschamende gevoelens als ik wordt bevrijd ! Amida-sama die een zo ellendig wezen als ik ben, toch nog de moeite waard vindt te bevrijden, moet toch wel iets heel bijzonders zijn ! Verheug je dus steeds over de liefde en het mededogen van Amida-sama en zeg voortdurend de Nembutsu ! Namō Amida Butsu ! Namō Amida Butsu !"

Dat was zijn laatste preek.

De volgende ochtend kwam zijn zoon hem wekken voor de dienst. Talrijke leden waren reeds in de tempel verzameld. De oude priester antwoordde : "Vandaag mis ik de kracht uit mijn bed te komen." En rond de middag van diezelfde dag, blies hij zijn laatste adem uit, drie dagen vóór het einde van de termijn van drie maanden die de arts hem gegeven had.

De persoon die mij dit verhaal deed heeft niet zelf deze laatste preek gehoord, maar kon er kennis van nemen dankzij een bandopname die iemand ervan gemaakt had.

De oude priester was beslist geen beroemdheid noch iemand die bij zijn leven bijzonder bekend stond voor zijn geloof. Maar ik heb eraan gehouden U de houding mede te delen van een heel doodgewoon religieus mens die de vervaltermijn van zijn leven verneemt. En hiermee wil ik hopen dat U iets meer begrepen hebt van de wonderbare lering van de Jōdo-Shinshū.

De Europese Jōdo-Shinshū Conferentie is nu aan haar derde uitgave toe en het verheugt mij te zien hoe gij allen uw begrijpen en uw vertrouwen in de Leer uitdiept.

Gedurende de zeven eeuwen na Shinran Shōnin, heeft de Jōdo-Shinshū zich enkel in Japan verbreid. Maar sedert enkele tientallen jaren heeft de Leer Japans grenzen overschreden en vaste voet gekregen in Noord- en Zuid-Amerika evenals in Europa. De wens van de Shōnin "Dat het Boeddhisme zich verbreide" en de vervulling ervan op wereldschaal is een mooie, grootse aangelegenheid. Toch blijft de neerslag ervan nog beperkt en men kan nog steeds niet zeggen dat alles op een gunstige wijze zal evolueren.

Maar ik wens uit ganser harte dat de Europese Jōdo-Shinshū volgelingen hun toevlucht in Amida Tathāgata verder zullen uitdiepen en dat ze, bewust van hun verantwoordelijkheid ten opzichte van de Leer en van de mensheid, hun krachten zullen bundelen om in Europa steeds meer bekendheid te geven aan de boodschap van Shinran Shōnin.

ZUIKEN INAGAKI :

Zolang je je levensdoel niet kan vastzetten op het hoogste, op nirvāna, zolang zal je gemoed heen en weer blijven flapperen. Nirvāna verwijst naar het ware verheerlijkte land, waarin enkel het grote twijfeloze shinjin de enige oorzaak is dat iemand er geboren wordt.

Wanneer je je levensdoel echter kan instellen op nirvāna, dan komt de "lijdensoceaan van geboorte-en-dood" binnen je gezichtsbereik en je aandacht, net als het vergankelijke der dingen en het onheilige karma. Je eigen gedaante als "dwaas wezen" komt dan meteen ook binnen het bereik van je inzicht.

Op deze wijze ben je dan bij machte de waarheid van Boeddha's Leer te doorgronden.

JAKUJŌ-MUI NO NEHAN-GAI
U-MU ZEN-AKU O TOBIKOE-TE
ROKU-JI TO NATTE ARAWARURU
KOE-WA BUTCHI-DAIHI NO O-YOBIGOE

De wereld van nirvana, het stille, het ongeschapene
geenzijds van zijn en niet-zijn, van goed en kwaad,
manifesteert zich op natuurlijke wijze
als de zes lettertekens (van Namu Amida Butsu)
de stem is Amida's roep,
uiting van Boeddha's wijsheid en mededogen.

calligrafie van Inagaki Saizo Zuiken →

寂靜じやくじやうの音ねの涅槃ねはん
界かい、有ある善ぜん悪あくと死し
に起おこえり、六む字じとならそ

ありありと、声こゑの佛ほとけの身み

此こゝの音ね

造つくり

T A N N I S H Ō VIII

Het achtste hoofdstuk van "Het Betreuren van de dwalingen" beklemtoont de Ander-Kracht specificiteit van de Nembutsu, die geen eigenlijke, menselijke heilspraktijk is.

DE NEMBUTSU IS VOOR DE BEOEFENAAR NIET-BEOEFENING^a EN NIET-GOED^b.

- a - niet-beoefening, niet-praktijk (*higyō*) : want de eigenlijke heilspraktijk is voor-tijdelijk door de Boeddha zelf verricht. De Nembutsu is enerzijds de stem van Amida en anderzijds, van de kant van de mens, de verwoording van zijn gevoel van dankbaarheid.
- b - niet-goed (*hizen*) : de Nembutsu is geen "goed werk" in de Christelijke theologische zin en staat volkomen los van elke ethische implicatie.

AANGEZIEN HIJ NIET BEOEFEND WORDT VANUIT ENIGE (individuele heils)BEREKENING^a, WORDT HIJ "NIET-BEOEFENING GENOEMD.

- a - individuele berekeningen, plannen (*hakarai*) : zie Glossarium, in *Eko* 22. De illusie te kunnen beschikken over eigen toekomst.

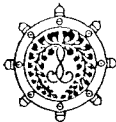
AANGEZIEN HIJ OOK GEEN GOED WERK IS, VERRICHT (op basis van eigen heils)BEREKENINGEN, WORDT HIJ "NIET-GOED"^a GENOEMD.

- a - "niet-goed" : de Nembutsu overtreft elke dualiteit van goed en kwaad. De bevrijding (geboorte in het Reine Land, nirvana) is niet door karmisch goed of kwaad geconditioneerd.

VERMITS (de Nembutsu) VOLKOMEN ANDER-KRACHT^a IS EN LOS STAAT VAN ZELF-KRACHT^b, IS HIJ VOOR DE BEOEFENAAR "NIET-BEOEFENING" EN "NIET-GOED".

- a - volledige Ander-Kracht (*tariki*) : sluit elke beperking van morele, meditatieve of rituele aard volkomen uit. Amida's heilswerking is immers een natuurlijke, noodzakende kracht : het Ongehinderde Licht (= Wijsheid) en het Grenzeloze leven (= Mededogen).
- b - zelf-kracht (*jiriki*) : is gekenmerkt door persoonlijke bemoeiing. Elke morele, meditatieve of rituele praktijk is uiteindelijk een steunen op zelf-kracht en kan dus geen gewone wezens tot verlichting brengen.

DIT WAREN ZIJN WOORDEN.

HET LEVEN VAN REV. HARRY PIEPER

Kakuryo Gerhard Kell

Shōgon-hōshi werd geboren op 9 maart 1907 te Berlijn. Zijn wereldse naam was Karl Erdmann Harry Pieper. Na studies aan de middelbare school te Berlijn, begon hij als kantoorbediende bij de Deutsche Bank; vanaf 1925 was hij boekhouder bij de Heilsarmee. Later werkte hij ook voor Telefunken. In 1944 werd hij bij het Duitse leger ingelijfd; in 1945 werd hij krijgsgevangen in Rusland, vanwaaruit hij twee jaar later naar Berlijn terugkeerde. In 1950 trad hij in het huwelijk met Irma Biskupski, een Rooms-Katholieke; twee dochters werden geboren : Moni en Christine. Van december 1947 tot 1978 was Rev.Pieper tolk voor het Amerikaanse leger in West-Berlijn. Op dinsdag 19 september, op 71-jarige leeftijd, verzeenlijkte Shōgon-hoshi Geboorte in het Reine Land.

Harry Piepers carrière als Boeddhist begon in het jaar 1932. Hij begon als Theravadin en werd aangesteld als vertegenwoordiger van het Buddhistisches Haus te Berlijn-Frohnau, opgericht door Dr.Paul Dahlke. Deze tempel was de ontmoetingsplaats voor de Berlijnse Theravadins. Later, in 1946, richtte Rev.Pieper zijn eigen Boeddhistische studiegroep op onder de benaming "Buddhistische Mission". Maar enkele jaren nadien, verkreeg hij de wijding in de Tibetaans Boeddhistische groep Arya Maitreya Mandala (A.M.M.) te Berlijn. Deze groep was opgericht geworden door de Duitse Boeddhist Ernst Lothar Hoffmann, meer gekend onder zijn geestelijke naam Lama Anagarika Govinda. Pieper werd secretaris van deze Mahāyāna groepering, bijgestaan door Hans Ulrich Rieker en Lionel Stutzer. Rond diezelfde tijd kwam Harry Pieper ook in contact met Rev. Jack Austin, nu een van de vertegenwoordigers van Jōdo-Shinshū in Groot-Brittannië. Een hechte vriendschap ontstond tussen beide mannen. In mei 1954 ontmoette Pieper een Japans hoogleraar in de fysica, Osamu Yamada, die aanhanger was van het Shin-Boeddhisme. Vanaf toen gaf Prof.Yamada talrijke lezingen over het onderricht van Shinran Shōnin op de bijeenkomsten van de Buddhistische Mission.

Tijdens datzelfde jaar bezocht Hoofdabt Kōshō Ōhtani West-Berlijn waar hij een lezing gaf over Shin-Boeddhisme. Na deze lezing bekende Harry Pieper zich tot de Jōdo-Shinshū. Toen de Hoofdabt terug in Kyoto was, verzocht Harry Pieper hem als Shin-priester gewijd te worden. Deze ernstige aanvraag werd ingewilligd. Later vertelde Rev. Pieper over zijn ontmoeting met de (nu) Zenmon :

Ik had het Boeddhisme al lange jaren bestudeerd. Het kwam me grotendeels als intellectueel voor. Ik voelde me niet tot het Shin-Boeddhisme aangetrokken vóór de rondreis in Europa van de Hoofdabt. Vanaf de dag waarop ik de Hoofdabt ontmoette en met hem sprak, was ik vast besloten. Ik verlangde meer van het Shin-Boeddhisme af te weten. De Hoofdabt legde zulk mededogen en rust aan de dag, dat ik bij mezelve dacht : ik wou dat ik zoals hij was.

In 1956 richtte Shōgon-hōshi, samen met zijn vrienden Oskar Neumann en Karlheinz Kupfer de eerste Shin-organisatie op Europese bodem op. Van

toen af werden regelmatig bijeenkomsten en erediensten in West-Berlijn belegd, en Rev. Harry Pieper vertaalde sommige Shin-teksten in het Duits. Maar in 1965 en 1966 werd hij zwaar door ziekte getroffen en rond diezelfde tijd begon zijn gezichtsvermogen fel te verzwakken. Toch bleef hij zijn plichten als Shin-priester vervullen.

In 1977, toen ik zijn adres ontdekt had in de catalogus van de Oostenrijkse uitgeverij Octopus, verzocht ik hem om verdere informatie over het Shin-Boeddhisme. Zijn antwoord luidde als volgt :

*Waarde Heer Kell,
Bijgevoegd vindt U een en ander over Jōdo-Shinshū. Ik heb er geen idee van wie mijn naam deed opnemen in de Octopus Info. Gelet op mijn ouderdom en vooral door mijn voortdurend slechter wordend zicht, ben ik niet in staat geweest mijn activiteiten zoals het hoort voort te zetten. Om de twee weken hebben we een kleine eredienst in onze kleine kapel. U bent er hartelijk welkom. Ik vrees dat dit alles is wat ik u kan aanbieden. Met mijn allerbeste wensen, in gasshō.*

Rev. Harry Pieper

Jammer genoeg ben ik nooit in de gelegenheid geweest persoonlijk de Eerwaarde te bezoeken.

De beste hulde die ik ooit over Rev. Harry Pieper gelezen heb, komt van Mevr. Lily Horio :

Een Shin-Boeddhist te zijn, dat was hetgeen Harry Pieper beoogde te zijn. Niet alleen dacht hij op die wijze, vertaalde hij, predikte hij op die wijze, maar vooral wou hij het anderen inspireren. Hier zien we een mens optornen tegen alle tegenslagen, steeds tevreden en dankbaar, levend in de beleving van de ware betekenis van de Nembutsu.

Daarom is het blijkbaar dat Shōgon-hōshi niet enkel een opmerkelijk mens was, maar ook een persoonlijkheid met een sterke spiritualiteit. Ik geloof zelfs dat hij een Duits myōkōnin was.

(Deze tekst was bedoeld als lezing voor de Conferentie te Genève maar kon door omstandigheden niet doorgaan. Vermits ook in Jikō-ji op dinsdag 18 september Harry Pieper herdacht wordt, meende Ekō het nuttig deze tekst op te nemen.)

C H I C A G O

Begin juli vertrok Shitoku naar Chicago, waar hij door Rev. Kujo uitgenodigd was op de jaarlijkse bijeenkomst van de Honganji-priesters van het midden en het oosten van de V.S. (Eastern District Ministers Seminar) en tevens tot het geven van een tiental lezingen.

Het was bijzonder interessant kennis te nemen van de eigen problemen die zich in de Buddhist Churches of America voordoen, voornamelijk wat betreft de integratie van Shin-Boeddhisten van niet-Japanse afkomst, de z.g. "Caucasians" en de aanpassing van het tempelleven aan de hedendaagse Amerikaanse situatie.

En gezien de wereld toch zo ontzettend klein is, ontmoette Shitoku in de Chicagose Midwest Buddhist Temple een Antwerpse familie. Zoon Gilbert was op het einde van de 40-er jaren naar de States getrokken, deed krijgsdienst in Vietnam en kwam daar in contact met het Boeddhisme dat een zo'n diepe indruk op hem maakte dat hij, terug in de U.S.A., lid werd van de Midwest Buddhist Temple. Hij ontmoette er 'n schattig vrouwtje (Barbara) en stichtte een Boeddhistisch gezinnetje. Ook zijn ouders waren overgekomen en ook zij nemen actief deel aan het tempelgebeuren.

Positief is bovendien het leggen van persoonlijke relaties. De Shin-priesters (op z'n Amerikaans "ministers") beklemtoonden de talrijke gemeenschappelijke punten tussen de Oost Amerikaanse en de Europese situaties, vroegen om nauwere banden en uitwisseling van ideeën en personen. Een van de aanwezigen vatte dit samen door erop te wijzen dat Chicago evendicht of misschien zelfs dichter bij Europa ligt dan bij San Francisco. De leden en het bestuur van de Midwest Buddhist Temple schonken een gulle bijdrage voor de vernieuwing van de Antwerpse Jiko-ji. Waarvoor onze oprechte diepe dank. Namu Amida Butsu.

Persoonlijk dankt Shitoku Rev. en Mevr. Eijun Kujo en de andere "ministers" voor het hartelijke onthaal, de heer Noby Yamakoshi die zijn prestigieus appartement met ruim zich op het Michigan Meer ter beschikking stelde en Shitoku bovendien een persoonlijk genoeg deed door hem doorheen een van Amerika's belangrijkste publiciteitsorganisaties te loodsen, de heer Tom Nakagawa die een (heel even) netelig vliegtuigticket probleem vaardig oploste, Dr. B. Chikaraishi, de familie Provo (juniores en seniores), Rev. Bunsei Ito van de plaatselijke Nichiren Tempel, en de zovele anderen die dit verblijf te Chicago zo aangenaam gemaakt hebben.

H A W A I I

Van Chicago met overstapjes te Denver en Los Angeles, over de Rocky Mountains en de grote Amerikaanse woestijnen (onze Karl May- en Winnetoo-dromen van 50 jaar terug!) en over de helft van de Stille Oceaan naar de Hawaii-archipel.

Als men zegt dat men naar Hawaii gaat, dan denkt iedereen onmiddellijk aan die dansende bebloemde meisjes of aan de toeristendrukte op Waikiki Beach. Op diezelfde manier denkt de gemiddelde Amerikaan dat de Hollander uitsluitend op klompen loopt...

Gedurende de 5 weken Hawaii heeft Shitoku niet één hula-hula meisje gezien. Jammer misschien... Hij heeft echter veel boeiender zaken meege-

maakt, fraaiere landschappen gezien, mooie maar tevens intelligente dames ontmoet, intense en warme gesprekken gevoerd. Om niemand (ook zichzelf niet) te doen watertanden, zal hij het paradijslijke landschap van Oahu, Hawaii (The Big Island), Maui of Kauai niet beschrijven : de tropische bloemenrijkdom, de steile pieken, de vulkanen, de koraalriffen... Noch klagen over de Hawaiaanse keuken (eventjes 8 kg bijgekomen, 'n ware ramp).

Hoofdbrok van het Hawaiaanse verblijf was de "Summer Session" georganiseerd door het Buddhist Study Center te Honolulu, onder de stimulerende leiding van Rev.Ryosho Kondo, tien dagen intense studie onder het motto "The Jodo Shinshu Experience : Shakyamuni, Shinran & Me". Naast Shitoku, die zijn cursus had geplaatst in de optiek van "The Name is Namu Amida Butsu", was er tevens als lesgever Rev.Shoji Matsumoto die op zeer doortastende manier de psychologisch-historische evolutie van de Nembutsuleer, van Amida over Shakyamuni en de zeven Patriarchen tot Shinran uitdiepte. Een veertigtal belangstellenden, tussen 17 en 84 jaar, mannelijk en vrouwelijk, raciaal gemengd Japans-Caucasian-Hawaiaans, priesters en leken, van 8 uur 's ochtends tot soms 10 uur 's avonds : een bewonderenswaardig publiek dat niet enkel aandachtig luisterde en noteerde, maar vooral ook oprecht deelnam ("sharing" !) aan de discussies.

Deze Summer Session werd voorafgegaan door een driedaagse "retraite" in de tempel te Kahuku, in het noorden van het eiland Oahu, waar o.a. aan het luidruisende strand een "sunrise service" en tot afscheid een ontroerende "candlelight service".

Na het Honolulu-se deel van de Summer Session, ging Shitoku voor een week naar het eiland Maui, waar een vierdaagse "Satellite Session" gehouden werd in de Honganji Tempel te Wailuku. Achteraf was Shitoku te gast in de Honganji Tempel te Kahului, waar hij ter gelegenheid van de O-Bon feesten twee lezingen gaf.

De cyclus werd afgerond door het bijwonen van de "Hawaii Statewide Young Buddhists Association Convention" op het eiland Kauai, waar Shitoku eveneens verschillende keren aan 't woord was.

Tussenin waren er ook lezingen te Hilo (eiland Hawaii) in de Honganji Betsuin ter gelegenheid van de "Laymen Seminar", evenals in de Wahiawa Tempel. Twee lezingen in Honolulu Betsuin, een lezing in het Dept.of Religion van de Honolulu universiteit. Bijwonen van diverse vergaderingen als van het leerplancomitee voor Dharma-schools, van het voorbereidingscomitee voor het 1985 I.A.S.B.S. congres, talrijke gesprekken met leidinggevende leken en "ministers", vier interviews met kranten, twee voor de radio en zelfs een tv-interview : des Guten zuviel ! Ter gelegenheid van het Hiroshima Memorial (Honolulu, enige USA-stad die gebombardeerd werd : Pearl Harbor !, is verbreed met Hiroshima), mocht Shitoku namens de Boeddhistische gemeenschap een oproep tot wereldvrede uitspreken. Ironie van het lot : de tv-opname van de gehele Hiroshima-herdenking "kon" niet uitgezonden worden wegens voorrang van de Olympische Spelen...

Alle personen danken die tot het succes van deze Honolulu-reis bijdroegen gaat niet. Het zijn er tientallen, hondertallen misschien, waarvan de namen al te vluchtig door Shitoku's vergeetachtige brein geflitst zijn. Toch een magere poging : "Bishop" Yoshiyaki Fujitani en zijn lieve dame die beide aan Shitoku een heerlijke en vrije gastvrijheid aangeboden hebben in de comfortabele bungalow achter in hun tuin, Rev.Kondo en zijn gezin voor alles en nog wat, Ruth Tabrah, die goede vriendin die Shitoku te voet en per bus wijsmaakte in Honolulu en omgeving, bovendien de ware

dynamiek (soms zelfs dynamiet) van het Buddhist Study Center is, de schattige Connie Fukumoto die als privé-chauffeur van 's morgens tot 's avonds paraat stond met de liefste glimlach ter wereld, Rev.Yukiko Tomoyoshi van Hilo Betsuin die als gids-en-slachtoffer fungeerde voor Shitoku's wandelzucht op The Big Island, de potige kameraden Kunio Ogata en Sozen Yogi en hun respectievelijke eega's, en de zovelen Kiyoshi en Shigeaki en Mrs.Furuta en Sandra en Janet en Hisao en Marjorie en Betty en nog een Sandra samen met haar zusjes Sharon en Susanne en Bruce (die schattige reus) en Sayoko en Lorna met de mooie ogen en Joy die Sweetgrass heet en Ayako en Lori en Natasha met d'r problemen en Pennie en Lynne die naar Parijs wil om er kunst te studeren en... en... Van de andere eilanden moet Shitoku Rev.Nakanishi danken voor de prettige avonden en de gastvrijheid en zeker ook Rev.Ron Kobata van de Kahului Honganji Mission. Namu Amida Butsu. Namu Amida Butsu.

Dit vijfweekige verblijf op Hawaii heeft Shitoku eens te meer aangetoond dat Jodo-Shinshu inderdaad één grote familie is met leden verspreid over de hele wereld en dat Shinran Shonins boodschap geen puur-Japanse aangelegenheid is. De Universele Gelofte kent geen begrenzingen en werkt zowel te Kyoto, te Amsterdam, te Genève, te Honolulu als te Warschau. Men moet heus geen spleetogen hebben om Boeddhist te zijn !

G E N E V E

Hier had, van 18 tot en met 22 augustus, de Derde Europese Shin Conferentie plaats, eens te meer met de vererende aanwezigheid van Zenmon Kosho Ohtani. De zittingen hadden voor het grootste gedeelte plaats in de Geneefse Shin-tempel Shingyo-ji, waarvoor Rev. Jean Eracle de verantwoordelijke is. Het thema was eens te meer de situatie van Jodo-Shinshu in de Europese context. De organisatoren hebben eraan gehouden deze conferentie te laten doorgaan in gedachtenis van Rev. Harry Pieper, de pionier voor het Europese Shin-Boeddhisme.

De eigenlijke conferentie werd voorafgegaan door een vergadering van de Europese verantwoordelijken, onder voorzitterschap van Rev. Jean Eracle. Hierbij aanwezig waren Rev. Jack Austin (Groot-Brittannië), Rev. Jodo A. Chevrier, Rev. Jérôme Ducor (Zwitserland), Sh. Friedrich Fenzl (Oostenrijk), Sh. K.G. Kell (Duitsland) en Rev. Sh. A. Peel (Benelux & Polen). Eens te meer werd de culturele eigenheid van het Europese Shin-Boeddhisme beklemtoond, samen met de noodzaak van hechte bindingen met de Honganji Hoofdtempel te Kyoto en in het bijzonder met de Hoofdabt Go-Monshu Koshin Ohtani en de Ere-hoofdabt Zenmon Kosho Ohtani. Toekomstige activiteiten op Europees niveau werden voorgesteld en overwogen, onder meer de organisatie van een Europees studiecentrum waar b.v. de vooropleiding van Shin-priesters zou kunnen plaats vinden.

De conferentie zelf mocht zich verheugen over de aanwezigheid en actieve deelneming van meerdere Shinshu-prominenten uit Japan, buiten de Zenmon zelf, als prof. Sh. Yamasaki, prof. M. Tokunaga en prof. E. Sasaki, evenals een vertegenwoordiging van jonge Japanse priesters en zelfs studenten. Voor de eerste maal begroette men er ook een delegatie van het Amerikaanse vasteland (Prof. K. Miyaji en Rev. K.T. Tsuji) en van Hawaii (de onvervangbare Ruth Tabrah).

Niet minder dan dertien personen hadden eraan gehouden de "lekenwijding" (kikyo-shiki) te ontvangen, waaronder twee getrouwe leden van de Jiko-ji gemeenschap.

Wat de lezingen betreft, men kan ze in drie reeksen rangschikken : de typische problematiek van Jōdo-Shinshū in het Europees-Westerse milieu, de vragen oprijzend rondom de "praktijk" en de sociale functie van de Shin-Boeddhist. Lange en toch interessante discussies volgden elke lezing zodat elk onderwerp telkens belicht kon worden vanuit diverse standpunten.

Het spreekt vanzelf dat ook de gesprekken buiten het officiële programma om uiterst belangwekkend waren. De Europese Conferenties zijn immers de gedroomde gelegenheid om oude vrienden terug te vinden en om kennis te maken met nieuwe gezichten.

W A R S C H A U

Aansluitend bij de Conferentie trokken Prof. Michio Tokunaga en Rev. Nobuo Nomura, vergezeld van Rev. Sh. A. Peel, in opdracht van de hoofdtempel, naar Polen om er kennis te maken met onze Poolse Shinshū-vrienden en ook met de moeilijke omstandigheden waarin deze hun overtuiging beleven.

Diverse ontmoetingen en bijeenkomsten werden inderhaast belegd, want een communicatiestoornis had een meer gepland bezoek onmogelijk gemaakt. Toch konden de Japanse gasten zich duidelijk informeren over feitelijke toestanden en problemen.

Hartelijk dank aan onze Warschause vrienden van de Shin-groep en van de Vajrayana-gemeenschap.

J I K Ō - J I

Zoals reeds in vorig nummer aangekondigd, voorziet het Centrum een nieuwe behuizing voor onze Antwerpse Shin-tempel. Het aangekochte pand is echter nog niet helemaal beschikbaar. Het moet trouwens helemaal vernieuwd en aangepast worden. Hoeveel tijd de werken in beslag zullen nemen, is nog niet duidelijk, maar men dient wel met maanden te rekenen.

Het Centrum wenst duidelijk te stellen dat het pand kon aangekocht worden dankzij een handgift van één van de leden en dus niet een "Japanse inplanting" is. Toen het bericht van de aankoop in Kyoto bekend werd, ontstond spontaan onder lekenbewegingen een actie om de verbouwingswerken financieel te bevorderen. Ook in de U.S.A. heeft het initiatief belangstelling en sympathie gewekt.

Het spreekt vanzelf dat het Centrum erg blij is met deze stroom van medewerking. Toch rekent het in de eerste plaats op morele en materiële steun van vrienden en sympathisanten uit Europa.

Ekō zal niet nalaten zijn lezers geregeld op de hoogte te houden. Moest onverhoopt de opening van de nieuwe tempel mogelijk zijn vóór het verschijnen van het volgende nummer, dan zal het Centrum dit heuglijke feit apart bekendmaken.

ROOSTER DER BIJEENKOMSTEN

Di 18.09 20 u. Memoriaal H.Pieper	Di 27.11 20 u.
Za 22.09 15 u. Herfst-Higan	Za 08.12 15 u. Jōdo-Ye
Di 02.10 20 u. Memoriaal R.Kiere	Di 11.12 20 u.
Di 09.10 20 u.	Di 18.12 20 u.
Di 16.10 20 u.	1985
Di 23.10 20 u.	Di 08.01 20 u.
Di 06.11 20 u.	Zo 13.01 10.30 u. Mem. Zuiken Inagaki
Di 20.11 20 u.	Wo 16.01 20 u. Ho-on-Ko

- Rev. Harry Pieper was de pionier van het Shin-Boeddhisme in Europa.
- Raymond Kiere was de oprichter van de eerste Boeddhistische groeperingen in België.
- Higan is een bijzondere devotionele periode.
- Jodo-Ye : Dag van het Reine Land, gedachtenis van Shākyamuni's Verlichting.
- Zuiken Inagaki, één van Japans aanzienlijkste Shin-predikers, was ook Shitoku's leermeester/Dharmavriend en stimulator van Jiko-ji.
- Ho-on-Ko : gedachtenis van Shinran Shōnins heengaan (1262).

Gelet op een mogelijke overgang naar het nieuwe gebouw, kan dit rooster slechts onder voorbehoud gegeven worden. Bij twijfel of problemen : Centrum raadplegen !

A L'INTENTION DE NOS AMIS FRANCOPHONES

Ce numéro est le reflet d'un été bien rempli, marqué surtout par la troisième conférence européenne des Communautés Jōdo-Shinshū, tenue à Genève, au Temple Shingyō-ji, du Rév. Jean Eracle.

C'est l'enseignement y donné par le Zenmon Kōshō-Ōhtani, Prince-Abbé Honoraire du Honganji-ha, qui constitue la partie centrale de ce numéro. Comme cet exposé a été donné en français, les lecteurs qui en feront la demande, pourront obtenir auprès de notre Centre une copie du texte original. Le Zenmon a tenu à souligner l'importance et l'efficacité spirituelle de la doctrine de la Terre Pure telle qu'elle a été interprétée par Shinran Shōnin, le fondateur de l'Ecole Jōdo-Shinshū. Cet enseignement est la voie la plus directe, la plus accessible à tous les êtres et la plus rapide pour obtenir la libération. Celle-ci n'est pas un état statique et individuel, mais une participation dynamique à la libération de tous les êtres par le Pouvoir-Autre, qui est le Voeu Originel du Bouddha de l'Infinie Lumière et de la Vie sans Limites. Le Zenmon illustre cette conception au moyen d'une histoire vécue, relatant la mort d'un prêtre.

Vu l'extension de cet exposé, plusieurs de nos rubriques habituelles ont été reportées. On ne trouvera donc que la traduction du 8ième chapitre du Tannishō et une calligraphie du Rév. Zuiken Inagaki. Une grande partie de la conférence de Genève ayant été consacrée au Rév. Harry Pieper, Ekō a cru

bien faire en publiant une biographie rédigée par Shaku K.G.Kell, de Berlin.

Les dernières pages comportent les comptes-rendus des déplacements de Shitoku Peel au cours de cet été, qui l'ont mené à Chicago pour y assister à la convention annuelle des prêtres Shin de l'est des États-Unis, puis à Hawaii pour y animer une session d'été et y donner une série de conférences. Shitoku s'est ensuite rendu à Genève pour la Conférence Européenne et de là à Varsovie pour présenter les groupes Shin de Pologne à quelques émissaires du Temple Hongan-ji de Kyoto.

Ainsi qu'il a été annoncé dans notre numéro précédent, nous avons pu acquérir une maison destinée à abriter notre temple Jikō-ji et divers autres services. Les aménagements prendront probablement plusieurs mois. Nos lecteurs seront avisés en temps requis de toute modification dans le cours de nos activités; le même fait risque de perturber le schéma de nos réunions et offices. En cas de doute ou de problème, veuillez consulter le Centre.

Principieel bepaalt het CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME v.z.w. noch bijdrage noch lidgeld noch abonnementsgeld. Het Centrum en de onafhankelijke Shin-Tempel JIKŌ-JI zijn financieel en organisatorisch autonoom : hun werking is dus afhankelijk van UW medewerking, UW waardering en UW giften.

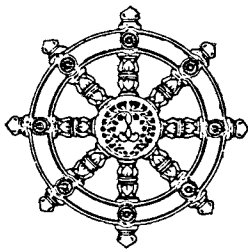
Onze bankrekening (voor België) is : 417-5038671-76, op naam van Centrum voor Shin-Boeddhisme v.z.w., 2419 Lille. Voor Nederland en buitenland : bij voorkeur postrekening 000-0173766-39 (A.Peel, B-2419 Lille, België).

J I K Ō - J I

TEMPEL VAN HET LICHT VAN MEDEDOGEN
Grote Beerstraat 69 - 2000 Antwerpen

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME v.z.w.

Zittaart 21 - 2419 Lille - België
Tel. (014) 22 12 42

Verantwoordelijk uitgever : Sh.A.Peel, 2419 Lille.
Overname toegelaten mits bronvermelding en bewijsexemplaar